

броили на баща ми Иван. Караха ма да крада в Стара Загора, в центъра, по магазините, на Алана. Ако не го правех, щяха да ма бият. Били са ма с колан, с пръчки, патерица, с жица, когато не бях добра „в работата“ – носех малко пари. Водели са ма да крада и в Димитровград, но спряха, защото полицаите ни запознаха... Христо и Неда ма осиновиха и аз нося тяхното име. Мойто стана почти кат на другото момиче – Дочка. И тя е осиновена, но по-малка е от мен. Кат стана това на два пъти ма водиха да крада в Швейцария и Дания” (ж., 18 г., карадараши, с. Християново, Старозагорско). За целта получава презимето и фамилията на осиновителите си. Нейното име става почти еднакво с това на друго осиновено момиче в семейството. Приликата в имената на децата от джебчийската фамилия се търси умишлено. Това е да се заблуди полицията и най-вече когато се излиза извън страната.

„Да работят” в чужбина, кардарашите извеждат малолетни и непълнолетни момичета и млади омъжени жени, придружавани от свекървата или мъжки роднина. Предпочитат Гърция, Италия, Испания, Австрия, Германия. По данни на Регионалната дирекция на полицията в Стара Загора от местния джебчийски клан през 2006 г. три „професионалистки” са на гурбет в Западна Европа. Една е върната от Гърция в България. Предната година малолетни и непълнолетни джебчийки са спрени още на границата.

3.7. Брактът при циганите/ ромите, религиозните институции и административните органи

При т.нар. традиционни бракове циганската двойка се възприема като семейна от джинса, роднините, групата, общността. Но да бъде такава и в макрообществото, в зависимост от своята конфесионална принадлежност, до 1945 г. тя трябва да се узакони от съответната религиозна институция. След тази година Наредбата-закон за брака заменя религиозния с граждански, осъществяван пред държавен орган, като единствената валидна форма за сключване на брак.

Православният свещеник поп Минчо Кънчев и преди, и след Освобождението венчава цигани в енорията си (районът на с. Коларово, Старозагорско). „Вдовицата Жековица и тя беше около 35 годишна. Где се намерили с Облака дяда Господина, та се сгледали и сгодили. И двамата по народност цигани... дадох му пари, та отиде да си вземе вула да го венчая. Отидох да ги венчавам. Събрах ги и ги разпитвам. Питам дяда Господина Облака, той добре ми разправя. Като захванах да питам булката, която ще се венчава, тая се смее и нищо не ми отговаря. Дядо Облака каза, че се срамувала. Не е това, тя била глуха, не чува какво и се говори” (Кънчев 1995: 80). В началото на XX век при